

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Αρ. έφεσης 3/96

Ενώπιον:- κ. ΞΕΝΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ - Αντιπροέδρου
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ-Μέλους
κ. ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ-Μέλους

Μεταξύ:-

Ανδρέα Γεωργίου: Διαιτητή Ποδοσφαίρου

Εφεσεϊόντος

και

Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας ΚΟΠ

Εφεσίβλητης

22 Ιουλίου 1996

Για τον εφεσεϊόντα:- κ.Γιάννης Ιωάννου, δικηγόρος

Για την εφεσίβλητη:- κ. Λάκης Βασιλείου, δικηγόρος

Για την ΑΕΚ Λάρνακας:- Ανδρέας Ζαχαρίου, δικηγόρος

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα έφεση ο εφεσεϊών διαιτητής προσβάλλει την απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας της ΚΟΠ ημερ. 20 Μαΐου 1996 με την οποία βρέθηκε ένοχος για πλημμελή διαιτησία στον αγώνα Απόλλωνα - ΑΕΚ Λάρνακας της 10ης Απριλίου 1996 και με την οποία του επιβλήθηκε πρόστιμο ΛΚ70.-

Όπως φαίνεται από την απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας η ΠΕΔ αποφάσισε με πλειοψηφία ότι ο εφεσεϊών ήταν ένοχος σε τέσσερα σημεία της καταγγελίας, δύο από τα οποία η ΠΕΔ βρήκε ότι είχαν

αποφασιστική σημασία για την εξέλιξη και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα και βρήκε τον διαιτητή ένοχο για πλημμελή διαιτησία.

Η ΑΔΕΑ στην υπόθεση Γ. Μηχανικός ν. Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας ΚΟΠ, έφεση αριθμός 12/91 καθιέρωσε με λεπτομέρεια τις αρχές που διέπουν την επέμβαση της ΑΔΕΑ σε ευρήματα πρωτοδίκων δικαστικών επιτροπών καθώς επίσης και το τι συνιστά πλημμελή διαιτησία. Θεωρούμε σκόπιμο να παραθέσουμε αυτούσια αποσπάσματα από την πιο πάνω απόφαση τα οποία και υιοθετούμε.

“ Η ΑΔΕΑ είχε την ευκαιρία στο παρελθόν να καθορίσει τις αρχές που διέπουν την επέμβαση σε ευρήματα των Πρωτόδικων Δικαστικών Επιτροπών και κατ’ επανάληψη υπέδειξε ότι τα ευρήματα πάνω σε γεγονότα και η ερμηνεία αυτών των γεγονότων αποτελούν πρώτηστη αρμοδιότητα και καθήκον της Πρωτόδικης Επιτροπής, που έχει την ευκαιρία στην πρωτόδικη ακροαματική διαδικασία να ακούει τους μάρτυρες και να αξιολογεί τη μαρτυρία τους και την αξιοπιστία της. Σε σειρά αποφάσεων (βλ. υπόθεση 1/90 έφεση Σωματείου Ομόνοια Λευκωσίας -ν- Δ.Ε. Κ.Ο.Κ., στην οποία αναφέρονται όλες οι προηγούμενες αποφάσεις που εκδικάστηκαν ενώπιον της ΑΔΕΑ) λέχθηκε ότι:-

“Σε ό,τι αφορά τα γεγονότα, η ΑΔΕΑ ως Δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, δε δύναται να υπεισέρχεται στην εκτίμηση των γεγονότων όπως αυτά διαπιστώνονται από την Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή εκτός μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες από το σύνολο των γεγονότων, είναι κατάδηλο πως η απόφαση της Πρωτόδικης Δικαστικής Επιτροπής είναι εσφαλμένη. Η ΑΔΕΑ ωστόσο, μπορεί να εξαγάγει τα δικά της συμπεράσματα από τα ίδια τα γεγονότα που διαπίστωσε η Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή και δε δεσμεύεται από τα συμπεράσματα αυτά “.

.....

Είναι βέβαια δύσκολο να καθοριστούν πλαίσια ή κανόνες για το τι συνιστά “πλημμελή δαιτησία”, εφόσο κάθε περίπτωση πρέπει να κρίνεται με βάση τα ιδιαίτερα γεγονότα που την περιβάλλουν και την πραγματική μαρτυρία που προσάγεται και που γίνεται αποδεκτή.

Νομίζουμε όμως ότι η θεμελίωση κατηγορίας για “πλημμελή δαιτησία” πρέπει να συνάγεται από το σύνολο της δαιτησίας σί’ ολη τη διάρκεια του αγώνα και όχι από μια ή δυο μεμονωμένες φάσεις. Αυτό γίνεται εμφανές ιδιαίτερα όταν η εξέλιξη αυτών των φάσεων δεν μπορεί να κριθεί ότι είχε αποφαστική σημασία στην εξέλιξη του αγώνα με μετρήσιμα κριτήρια. Το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα, είναι ένα από τα μετρήσιμα κριτήρια.

Τελευταία παρατηρούμε πολλές υποθέσεις, όπου προβάλλονται κατηγορίες για αρκετές φάσεις, από τις οποίες τελικά, η πρωτόδικη Πειθαρχική Επιτροπή Δαιτησίας αποδέχεται τη θεμελίωση κατηγορίας σε μόνο μια, ενώ δεν υπάρχει ταυτόχρονα εύρημα της Πειθαρχικής Επιτροπής ότι το επίπεδο της συνολικής δαιτησίας, στο σύνολο του αγώνα, είναι τέτοιο ώστε να συνιστά “πλημμελή δαιτησία”.

Για σκοπούς μελλοντικής καθοδήγησης των ενδιαφερομένων σωματείων, των δικηγόρων και της Πειθαρχικής Επιτροπής Δαιτησίας, η ΑΔΕΑ κρίνει ότι η κατηγορία “πλημμελούς δαιτησίας”, κατά κανόνα, πρέπει να θεμελιούται από το συνολικό επίπεδο δαιτησίας κσε όλη τη διάρκεια του αγώνα και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατό να βασίζεται σε μια ή δύο απομονωμένες επίδικες φάσεις.

Για το σκοπό αυτό, ειδική βαρύτητα πρέπει να δίνεται στην έκθεση και στη συνολική βαθμολογία που δίνεται από τον Παρατηρητή του αγώνα. Όπου η έκθεση ή βαθμολογία που δίνεται από τον Παρατηρητή του αγώνα δε γίνεται αποδεκτή, αυτή η απορριψη πρέπει

να είναι δεόντως και επαρκώς αιτιολογημένη, σε τρόπο και έκταση ώστε αυτό το πόρισμα να μπορεί να ελεγχθεί.”

Στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι γεγονός ότι η απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας είναι αιτιολογημένη και επομένως δεχόμαστε ότι ο εφεσείων διαιτητής υπέπεσε κατά τη διάρκεια του αγώνα στα τέσσερα σφάλματα για τα οποία η ΠΕΔ βρήκε ότι εφάρμοσε εσφαλμένα τους σχετικούς κανονισμούς διαιτησίας. Με βάση τις αρχές που έχουμε παραθέσει πιο πάνω δεν μπορούμε να επεμβούμε στα ευρήματα αυτά τα οποία αποτελούν εκτίμηση γεγονότων όπως αυτά διαπιστώθηκαν από την Πειθαρχική Επιτροπή Διαιτησίας και η παρούσα περίπτωση δεν αποτελεί την εξαιρετική περίπτωση όπου είναι κατάδηλο ότι η απόφαση της ΠΕΔ είναι εσφαλμένη.

Το επόμενο θέμα το οποίο πρέπει να εξετάσουμε είναι κατα πόσο από το σύνολο της διαιτησίας σε όλη τη διάρκεια του αγώνα τα σφάλματα αυτά μπορούν να κριθούν ότι είχαν αποφασιστική σημασία στην εξέλιξη και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα ούτως ώστε να στοιχειοθετηθεί η καταγγελία της πλημμελούς διαιτησίας.

Όπως φαίνεται η πρωτόδικη επιτροπή στα δύο από τα τέσσερα σημεία στα οποία βρέθηκε ένοχος ο εφεσείων διαιτητής θεώρησε ότι είχαν αποφασιστική σημασία καθ’ ότι για μεν το σημείο 4 ο διαιτητής σταμάτησε επιθετικό παίκτη της ΑΕΚ που κατευθύνετο μόνος του προς την αντίπαλη εστία λίγω έξω από το κέντρο της επανορθωτικής με ολοφάνερη ευκαιρία να επιτύχει τέρμα ενώ για το σημείο 9 της καταγγελίας βρήκε ότι ποδοσφαιριστής του Απόλλωνα σταμάτησε ποδοσφαιριστή της ΑΕΚ σπρώχνοντας τον με το χέρι ενώ και πάλι προχωρούσε μόνος του προς την αντίπαλη εστία από τα πλάγια που ήταν φάση με ενδεχόμενο η εξέλιξη της να έχει αποτέλεσμα την επίτευξη τέρματος.

Στην υπόθεση **Γ. Μηχανικός v ΠΕΔ**, ανωτέρω, η ΑΔΕΑ αποφάσισε ότι η κατηγορία της πλημμελούς διατησίας κατά κανόνα πρέπει να θεμελιούται από το γενικό επίπεδο της διατησίας σε όλη τη διάρκεια του αγώνα και ότι μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να βασίζεται σε μια ή δύο απομονωμένες φάσεις.

Πρέπει αρχικά να επισημάνουμε ότι το γεγονός ότι ο παρατηρητής του αγώνα έχει βαθμολογήσει το διαιτητή με το γενικό βαθμό 9 1/2 σε ένα αγώνα του οποίου ο βαθμός δυσκολίας είχε χαρακτηριστεί σαν “πολύ καλός”.

Περαιτέρω δεν συμφωνούμε ότι τα δύο σημεία τα οποία η πρωτόδικη επιτροπή βρήκε ότι ήταν καθοριστικά για την εξέλιξη και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα ήταν τόσο σοβαρά ώστε η παρούσα περίπτωση να υπεισέρχεται μέσα σε εκείνες τις εξαιρετικές περιπτώσεις που μπορεί η κατηγορία της πλημμελούς διατησίας να θεμελιωθεί πάνω σε μια ή δύο απομονωμένες επίδικες φάσεις.

Τα σφάλματα του διαιτητή δεν αποτελούσαν περίπτωση ακύρωσης κανονικού τέρματος ή μη κατακύρωσης πέναλτυ όπου αντικειμενικά το σφάλμα της διατησίας μπορεί να επηρεάσει το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα και επομένως ορθά κρίνονται σαν καθοριστικά και αποφασιστικής σημασίας. Πιστεύουμε ότι οι επίδικες φάσεις πάνω στις οποίες βασίστηκε η πρωτόδικη επιτροπή για να θεμελιώσει την κατηγορία της πλημμελούς διατησίας δεν ήταν τόσο σοβαρές ή αποφασιστικές ώστε κάποιος αντικειμενικά να μπορεί να ισχυρισθεί ότι ήταν καθοριστικές για την εξέλιξη και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα.

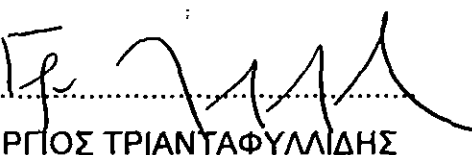
Με βάση τις πιο πάνω αρχές καταλήγουμε ομόφωνα στο συμπέρασμα ότι με βάση το σύνολο της μαρτυρίας, τη βαθμολογία του παρατηρητή, την κρισιμότητα του αγώνα και της φύσης των τεσσάρων σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε ο αιτητής πρέπει να δοθεί στον εφεσείοντα διαιτητή το πλεονέκτημα

της αμφιβολίας και να απαλλαγεί από την κατηγορία της πλημμελούς
διαιτησίας.

Με βάση τα πιο πάνω η καταδίκη του εφεσείοντα ακυρώνεται και η
πρωτόδικη απόφαση ανατρέπεται. Εν οψει του αποτελέσματος το παράβολο
να επιστραφεί στον αιτητή.

(ΥΠ.)

ΞΕΝΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

(ΥΠ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

(ΥΠ.)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ